

Så jeg vil endnu en gang opfordre ministeren til at gå ind i sagens substans, for det synes jeg ikke han gør.

Så vil jeg blot gøre ministeren opmærksom på, at der var to dele af OSCE-parlamentarikeropfordringen, og den anden var jo en ganske stærk og ikke en svag formulering. Så jeg synes, ministeren skulle tage det hele med, før han kommer med det synspunkt.

Gert Petersen (SF):

Jeg har et par enkelte bemærkninger til det, udenrigsministeren sagde.

Samtidig med at han erkendte – det er så udmærket – at der stadig væk eksisterer er en alt, alt, alt, alt for stor kapacitet til at gennemføre forfærdelige ødelæggelser, altså det med, at menneskeheden kan tilintetgøre sig selv mange gange osv., så sagde han, at det dog går den rigtige vej. Det var også det, som det første indlæg fra udenrigsministerens side var bygget op på. Det er da rigtigt, at det i nogle henseender er bedre, end det var for 10 år siden, for nu at udtrykke det på den måde, men jeg synes, at det er lidt letsindigt at sige helt kategorisk, at det går den rigtige vej.

Bemærk det, jeg sagde om den russiske Duma: at START II-aftalen – som oven i købet kun medfører en reduktion, der i sig selv godt nok er meget stor, men som kun medfører en reduktion ned til ca. 3.000-3.500 atomsprængladninger på hver side, ligesom vi havde i 1971-72 – stadig ikke er ratificeret af den russiske Duma. Den er ratificeret af den amerikanske kongres, men ikke af Dumaen, og i Dumaen hænger den meget på hele spørgsmålet om NATO-udvidelsen og Europas kommende sikkerhedsarkitektur osv. osv.

Jeg synes ikke, det er klogt af dem at lade være med at ratificere den. Jeg vil meget stærkt opfordre dem til alt andet lige at ratificere den og se at komme videre med en yderligere nedrustning. Hvad skal de med 3.500 atomsprængladninger, uanset hvordan det måtte gå med NATO? Men i virkelighedens verden er det altså sådan, som hr. Keld Albrechtsen har været inde på: at der er en stærk nationalistisk strømning i Rusland både blandt de erklærede nationalister og blandt kommunisterne, og de har altså indtaget den holdning, at de bruger denne START II-aftale som en brik i spillet om NATO-udvidelsen.

Op hvis man, samtidig med at man muligvis fastholder NATO-udvidelsen, ikke engang vil

diskutere spørgsmålet om atomvåbenfri zoner i Centraleuropa med dem og rejse spørgsmål om at få en del af Rusland med i en sådan atomvåbenfrihed, men bare rask væk vil udvide NATO på den måde, som udenrigsministeren beskrev, så kan jeg garantere for – og jeg behøver ikke at være prisbelønnet spåmand for at kunne forudsige det – at vi får en ny meget alvorlig spænding i Europa og denne gang ikke mellem Sovjetunionen og Vestmagterne, men mellem Rusland på den ene side og så det meste af det øvrige Europa på den anden side – en meget, meget farlig situation!

Det er bl.a. en af grundene til, at jeg synes, man ikke skal tage for let på dette spørgsmål om atomvåbenfri zoner. Det kan måske tværtimod bidrage til at få løst nogle af de knuder op, som vi i øjeblikket er spundet ind i, fordi det faktisk ikke er sådan, at det bare går den rigtige vej.

Op når atommagterne i henhold til ikke-spredningstraktaten har forpligtet sig til atomnedrustning, skal jeg altså minde om, at denne forpligtelse går helt tilbage til 1968, tror jeg, da traktaten blev indgået, og at der ikke har været meget atomnedrustning i de første 20-25 år efter, at den traktat blev indgået, selv om det står i traktaten. Så det kan jeg desværre ikke give så meget for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan konstatere, at regeringen i dag ikke har lyst til at gå ind i det problemfelt, som er det reelle problemfelt i den her sag, nemlig spørgsmålet: Hvordan forhindrer vi, at en eventuel NATO-udvidelse medfører mulighed for atomvåben i lande, som ikke har dem i dag, og hvor vil det skabe nye spændinger?

Den konkrete løsning af dette problem vil ministeren ikke diskutere i dag. Dertil er så kun at sige, at vi fra SF's og Enhedslistens side anser det for en meget væsentlig problemstilling, dels for at få belyst konkret, hvad f.eks. denne Østersøkommando betyder for Danmarks forpligtelser, og hvad den betyder for situationen i Baltikum osv., og dels også for at få en politisk strategi for det, som vi kan drøfte her i Folketinget.

Det er ikke rimeligt, at disse ting ordnes administrativtovre i Forsvarsministeriet, og derfor må vi så have en debat om det i Folketinget, inden NATO-udvidelsen er gennemført. Det kan jeg sige fra forslagsstillernes side bliver fundamentalt nødvendigt, og jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, sådan som debatten afslutter